

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4176/2018
24.01.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Зоране Делибашић, Бранислава Босиљковића, Божицара Вујичића и Лидије Ђукић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обојице из ..., које заступа Славиша Станковић, адвокат из ..., против туженог ЈВП „Србијаводе“ са седиштем у Београду, Водопривредни центар „Морава“ са седиштем у Нишу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж бр. 5967/2017 од 17.05.2018. године, у седници већа одржаној дана 24.01.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж бр. 5967/2017 од 17.05.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж бр. 5967/2017 од 17.05.2018. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужилаца за накнаду трошкова ревизијског поступка у износу од 99.332,00 динара.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 4150/14 од 27.09.2017. године одбијен је тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се утврди да је тужени заузео део парцеле тужиоца к.п.бр. ... у КО ... у површини од 383м², у мерама и границама ближе описаним у првом ставу изреке првостепене пресуде и да се наложи туженом да тужиоцима на име накнаде за одузети део парцеле исплати износ од 486.490,43 динара са законском затезном каматом од 17.03.2017. године до исплате, као и да се наложи туженом да им на име изгубљене добити због недостатка приноса од уништених трајних засада који су се налазили на одузетом делу парцеле, ближе наведених у изреци првостепене пресуде исплати износ од 200.130,00 динара са законском затезном каматом од 17.04.2017. године до исплате. Другим ставом изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж бр. 5967/2017 од 17.05.2018. године, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права указујући да је нужно уједначити судску праксу на подручју Апелационог суда у Нишу у битно истим чињеничним и правним стварима.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступу („Службени гласник РС“, бр.72/11...55/14) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Тужиоци су уз ревизију приложили правноснажане пресуде Апелационог суда у Нишу из којих произилази да је у конкретном случају ревизија изузетно дозвољена ради уједначавања судске праксе у смислу члана 404. ЗПП, па је Врховни касациони суд донео одлуку као у изреци пресуде у првом ставу.

Испитујући правилност побијане пресуде у оквиру овлашћења из чл. 408. ЗПП Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није почињена битна повреда одредаба парничног поступка из чл. 374. став 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а на друге повреде поступка се ревизијом не указује.

Према чињеничном стању утврђеном у правноснажно окончаном поступку који је претходио доношењу побијане пресуде, тужиоци су сувласници парцеле к.п.бр. ... КО Током августа месеца 2010. године извршена је експропријација дела ове парцеле у површини од 383м² ради извођења радова на регулацији канала „...“. Тужени је као инвеститор добио сагласност за техничку документацију пројекта од стране надлежног Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде 07.05.2010. године, а пре извођења радова добио је решење о грађевинској дозволи од стране Градске управе за урбанизам и стамбено комуналне послове 18.05.2010. године. Између туженог и Града Лесковца закључен је Споразум о заједничком финансирању радова на регулацији канала „...“ дана 30.03.2018. године којим су регулисана међусобна права и обавезе. Чланом 3. тачка 1. Споразума Град Лесковац се обавезао да ће решити имовинскоправне односе на земљишту које се налази у захвату објекта канала „...“ и исплатити накнаду ранијим власницима изузетог и експроприсаног земљишта, а да ће тужени вршити инвеститорске послове, односно стручни надзор и руковођење изградњом објекта сагласно члану 2. Споразума. Решењем Владе 05

број 465-13906/2015 од 25.12.2015. године које је објављено у „Службеном гласнику РС“ број 111/2015 утврђен је јавни интерес за експропријацију непокретности ради изградње водопривредног објекта канала „...“ а за корисника експропријације одређен је Град Лесковац. За одузето земљиште тужиоцима није исплаћена накнада.

На потпуно и правилно утврђено чињенично стање нижестепени судови су правилно применили материјално право када су одбили тужбене захтеве тужилаца.

Правилан је закључак нижестепених судова да тужени није пасивно легитимисан у овој парници јер канал „...“ сходно члану 13. и 14. Закона о водама представља водни објекат и добро од општег интереса и представља јавну својину у смислу чл. 3. и 10. Закона о јавној својини („Службени гласник РС“, бр. 88/13...108/16).

Крајњи корисник експропријације ради изградње водопривредног објекта канала „...“ на основу решења Владе Републике Србије је Град Лесковац, који је на основу члана 56. Закона о експропријацији у обавези да тужиоцима исплати како накнаду за изузето земљиште, тако и за уништене засаде, чија висина се утврђује применом члана 41. до 55. тог закона.

Тужени је започео радове на уређењу канала „...“ без претходно спроведеног поступка експропријације, као инвеститор, али према одредбама Закона експропријације није пасивно легитимисан у овом поступку јер није крајњи корисник експропријације. Стога, супротно наводима ревизије у конкретном случају нема места примени члана 206. Закона о облигационим односима о одговорности за штету инвеститора и извођача радова.

Право на имовину гарантовано чланом 58. Устава Републике Србије и члана 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода тужиоци могу остварити у другом поступку, позивајући се на одредбе Закона о експропријацији.

На основу изложеног Врховни касациони суд је применом члана 408. ЗПП донео одлуку као у изреци пресуде у другом ставу.

Одлука о трошковима поступка донета је применом чл. 165. став 2. у вези са чл. 153. став 1. ЗПП према постигнутом успеху ревидента у ревизијском поступку.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић